

RASPORED SV. MISA U VUGROVCU 21. VIII. - 27. VIII. 2017.

PON.	-----	-----
UTO.	u 18.00 sati	+ MARIJA Videc, TEREZA i JAKOB Facković, DRAGICA Pregorec, STJEPAN i JAGICA Šturman, ++obit. Koši, Brkić, Faust, Jakopović i na nakanu, FRANJO, STJEPAN, MARICA i PETAR Golub, RUŽICA i IGNAC Đuran, RUŽA i PETAR Fiolić, JOSIP Sever, ŠIMUN Sever, IVAN i MILA Križanac, LUKA, RUŽA, MATO, JANA i obit. Fišter, VINKO Petljak, KATICA i MARTIN Trempetić, IVAN, MIRICA i MIRO Škes, DANE god. i obit. Olujić, STJEPAN Vuger god., ANKA Kovačić, DANICA i VLADIMIR Vidović, ANKICA Fundek, MIRKO god. CILA, FRANJO, MARTIN st., MARTIN ml. Popović
SRI.	u 18.00 sati	+ č. sestra Rozimila, JANJA i IVA Križanac
ČET.	u 18.00 sati	– nakana
PET.	u 18.00 sati	+ FRANJO i obit. Kletuš
SUB.	u 18.00 sati	– Vjenčanje
NED.	u 9.15 sati	– župna

OBAVIJESTI:

Utorkom iza svete mise **TREĆE SRCE** moli za nerođene.

Kroz SRPANJ i KOLOVOZ svete mise nedjeljom u **9.15 sati**.

Svete mise **RADNIM DANOM** su opet u **18.00 sati**.

Hodočašće u **LUDBREG** nedjelja **3. rujna**.

Želim vam blagoslovljene ljetne odmone, s puno Božje blizine i ljubavi. Ne zaboravite na Onoga koji vas ljubi sve do smrti!

Imate najnoviji broj GLAS KONCILA, župni listić,

www.zupa-vugrovec.com

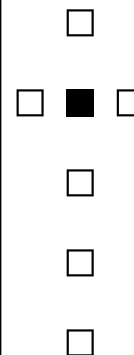
Pripremio i uredio: vlč. Filip Lucić, upravitelj Župe sv. Franje Ksaverskog – Vugrovec
Tel. ++385 1 20 44 255 □ ■ □ Broj umnoženih primjeraka:360
Žiro-račun Župe: 2360000-11018437795 □ ■ □ IBAN: HR1423600001101843779

**ŽUPNI
LISTIĆ**

**Župe sv. Franje
Ksaverskog**

□ **VUGROVEC** □

**godište XIII, broj 33(657)
20. kolovoza 2017. godine**

XX. NEDJELJA KROZ CRKVENU GODINU (Mt 15,21-28)

U ono vrijeme: Ode Isus i povuče se u krajeve tirske i sidonske. I gle: žena neka, Kanaanka iz onih krajeva, iziđe vičući: “Smiluj mi se, Gospodine, Sine Davidov! Kći mi je teško opsjednuta!” Ali on joj ne uzvрати ni riječi. Pristupe mu na to učenici te ga moljahu: “Udovolji joj jer više za nama.” On odgovori: “Poslan sam samo k izgubljenim ovcama doma Izraelova.” Ali ona priđe, pokloni mu se ničice i kaže: “Gospodine, pomози mi!” On odgovori: “Ne priliči uzeti kruh dјeci i baciti ga psіcima.” A ona će: “Da, Gospodine! Ali psіci jedu od mrvica što padaju sa stola njihovih gospodara!” Tada joj Isus reče: “O ženo! Velika je vјera tvoја! Neka ti bude kako želiš.” I ozdravi joj kći toga časa.

Komentar:

Isus ove riječi upućuje ženi poganki: “Ženo, velika je tvoja vjera!” Žena traži od Isusa, ali ne na temelju svojih zasluga, nego jednostavno kuca na vrata njegova srca. Božji dar, bio mrvica ili čitav kruh, uvijek je nenaplativ, darovan iz čiste ljubavi onoga koji ga rasipno daje.

Gospodine, pouči nas tajnama svoga Kraljevstva! Daj nam Duha mudrosti, da svoj život gradimo na vrijednostima koje si nam dao u evanđelju!

KAKO SU NASTALE PUSTINJE

Plemena su lutala među dinama žaleći za davno izgubljenim rajem. Ponekad su sanjali da usred pustoši vide zelena prostranstva, plava jezera, cvjetne livade... U vrijeme prije ovog vremena zemlja je bila zelena. Posvuda je teklo na tisuće potocića, a oko njih raslo mnogo stabala. Zajedno su rasle smokve, naranče, datulje, limuni.

Lav se na livadi igrao s janjetom, a plemena su živjela u miru, jer još ne bijahu upoznala zlo.

Na početku vremena Bog je ljudima rekao: “Ovaj rascvjetali vrt pripada vama. Uživajte u njegovim plodovima. Ali pazite! Za svako vaše zlodjelo ja ću na zemlju baciti zrno pijeska, a pijeska bi moglo biti toliko da prekrije sve zelenilo, drveće i potoke.”

Ljudi su dugo poštivali Božju zapovijed, sve dok se jednoga dana nisu dvojica beduina posvađala oko neke deve. Kad je pala prva ružna riječ, Bog je na zemlju bacio zrno pijeska, no to nitko nije ni primijetio. Za ružnim riječima slijedila su djela, pa je palo mnoštvo zrnaca. Stvarale su se hrpe jedna za drugom. Ljudi su se začuđeno zaustavljali i promatrali. “Što je to?” pitali su Gospodina.

“Plod vaših zlodjela!” odgovori Bog. “Svaki put kad učinite nepravdu, kad dignete ruku na brata, kad slažete i prevarite... zrnce pijeska past će na vaš vrt. Nastavite li tako, pijesak će prekriti cijelu zemlju.”

Ljudi su se na to smijali. “Kad bismo bili i najveći zločinci, ni za milijun godina nas ne bi ugrozila ta sitna zrnca.” Ljudi su se svađali, tukli, varali jedni druge, plemena su ratovala. Pijesak je prekrivao pašnjake i oranice, zatrpani su mnogi potoci, a stoka je morala ići sve dalje u potragu za hranom.

Tako je nastala pustinja. Plemena su lutala među dinama žaleći za davno izgubljenim rajem. Ponekad su sanjali da usred pustoši vide zelena prostranstva, plava jezera, cvjetne livade. Takva priviđenja nazivali su fatamorganom.

Samo ondje gdje su se ljudi držali Božje zapovijedi i danas postoje palme i čisti izvori, pijesak ih ne može zatrpati, nego ih samo okružuje, kao što more okružuje otoke. Putnici ta mjesta nazivaju oazama i tu se zaustavljaju da se odmore, prisjećajući se riječi što ih je Gospodin izrekao plemenu: “Nemojte moj zeleni svijet pretvoriti u beskrajnu pustoš.”

Marokanska legenda

Sakrament svetog krštenja primili su:

MATEO HRGETIĆ prvo dijete Maria i Slađane r. Livnjak iz Markova Polja

Roditeljima želim obilje Božjega blagoslovu u odgoju djece!

IMATI VJERE U BOGA

Jedan kralj imao nekog ministra koji je u svakoj prilici, odgovaralo to ili ne, znao reći: “**Bog izvede sve na dobro**”. Poslije izvjesnog vremena kralj je tu izreku tako često čuo da to nije više mogao podnositi.

Jednom su obojica pošli u lov. Kralj je ustrijelio jednog jelena. Kako su i ministar i kralj bili gladni, zapalili su vatru da ispeku jelena. Kralj je počeo jesti, ali je u svojoj pohlepi sebi odrezao jedan prst. Ministar će na to: “**Bog sve izvede na dobro**”. Sad je kralju bilo dosta. U bijesu je otpustio ministra s njegove dužnosti i zapovjedio mu da se gubi Nikad ga više nije želio vidjeti. Ministar je otišao, a kralj sit od pečenog jelena zaspao.

Tad su ga napali i svezali divlji razbojnici, štovatelji božice Kali. Naumili su žrtvovati ga svojoj božici i pojesti. U zadnjem momentu opazi jedan od razbojnika da kralju nedostaje jedan prst. Razbojnici se dadoše na vijećanje i zaključiše: “Ovaj čovjek nije bez mane. Nedostaje mu jedan dio tijela.” Tako ga pustiše da ode.

Kralj se sjeti ministrovih riječi: “**Bog sve na dobro izvede**” i zaključio da je točno tako, kao i u njegovu slučaju. Osjećao se krivim što je prognao ministra i dao je da ga traže. Pronađen je poslije dugo vremena. Kralj se ispričao i molio ga da ponovno stupi na svoju dužnost. Ministar će mu: “Ne trebaš se ispričavati. Ja sam zahvalan što si me otpustio jer bi mene razbojnici žrtvovali. Meni ne nedostaje nijedan prst. “**Bog izvede sve na dobro.**”